சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ரு.] 1916ஸ் டிசம்பர்மீ [பதிகு கஉ.

தைத்திரீயோபநிஷத்து.

நாராயணவல்லி.

சுயம்பிரகாசமான அகண்டமான ஈஶ்வரனிடத்தில் நிமிஷம், காஷ்டை, முகூர்த்தம், அகோராத்திரம், பட்சம், மாதம், வருடம் உண்டாயின.

அந்த ஈஶ்வரனை இன்ன அளவனென யாரும் கிரகிக்க முடியாது. ஆகலின் அவனை யாரும் மஹத்யச: என்பர். அவர் உருவம் ஆன்மாக்களின் திருஷ்டியிலில்லை.

அவனை இருதய மத்தியிலிருக்கிற அந்தக்கரணத்தால் அதோமுகப் பார்வையில் ஏகாக்கிரமனத்தால் கிரகிப்பவரே மரணமற்றவர்.

தீரர்களால் அனுபவிக்கப்பட்ட அத்தேவர் அஷ்டதிக்குகளிலும் பிரவேசித்திருக்கிறார். சகலமு மவரேயாகிறார். அவர் ஒருவராகவே யிருக்கிறார்.

உலகப் பிரசித்த பிதாவானவன் புத்திரனுடைய தேகத்தை மட்டும் உண்டுபண்ணுகிறான். பிரம்ம தத்துவத்தை அறிந்தவனோ பரமாத்மரூபமாகச் சகல ஜகத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறபடியால் தமது தகப்பனையும் உண்டுபண்ணுகிறவனாக வாகிறான்.

அவர் வியவகாரகாலத்தில் சகல பிராணிகட்கும் உபகாரஞ் செய்கிறார். பரமார்த்தத்தைப் பகர்கின்றவர்கட்கு முத்தியைக்கொடுக்கிறார்.

சிவாக்கினி பிரார்த்தனை.

அநிஷ்டத்தைச் செய்யும் பாபதேவதையை நாசஞ்செய்து, பசு முதலியவைகளையும் தீர்க்காயுளையும் சம்பாதித்துக் கொடும்.

ஜாதவேதஸரே! எங்களுடைய பசு குதிரை பிரஜை கிரகம் பூமி முதலியவைகளை நாசஞ்செய்ய வேண்டாம். அக்கினியே நீர் எங்களுடைய அபராதத்தை மனதில் தரிக்காமல் அநுக்கிரகிக்கவாரும், தனதானியாதி சம்பத்தை என்னை அடையும்படி செய்யும்.

விசுவரூப ருத்திரபிரார்த்தனை.

அறிவோம் அடைவோம் அதற்காக அந்த விராட்டின் சுவரூபத்தைத் தியானஞ்செய்கிறோம். அந்தத் தியானத்தில் எங்களை உருத்திரன் விராட்ரூபமாகப் பிரேரணை செய்க.

உருத்திர பிரார்த்தனை,

ஆகம பிரசித்தமான புருஷரூப மகாதேவரை அறிவோம் அந்தத் தியானத்தில் எங்களை உருத்திரன் பிரேரணை செய்க.

விநாயக பிரார்த்தனை.

வக்கிரரூபமான துதிக்கையுடைய விநாயகக் கடவுளைத் தியானிக்கின்றோம். அந்த விநாயகர் எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

நந்திகேசுவர பிரார்த்தனை.

பரமசிவனுக்கு வாகனரூபமான புருஷாகாரந் தரித்த சக்கிரமான முகமுடைய நந்திகேசுவரரை அறிவோம் தியானிப்போம். அவர்எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

சுப்பிரமணியர் பிரார்த்தனை.

அந்தர்யாமியாகச் சகலத்திலும் பூர்ணமாயிருக்கிற தேவசேனையை யுடைய சுப்பிரமணியரை அறிவோம் தியானிப்போம். அவர் எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

கருட பிரார்த்தனை.

அழகாகப் பரக்கச்சாதனமான இரக்கைகளை யுடையவன். அவனை யறிவோம் தியானிப்போம். அவன் எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

பிரம்ம பிரார்த்தனை.

சதுர்முக ஸ்வரூபத்தைப் புண்ணியபாப கர்மங்களில் பிரேரணைசெய்யும் அவனைக் குருகுவாசம்செய்து அறிவோம், நித்தியாசனத்தின் பொருட்டுத் தியானிப்போம்.

நாராயண பிரார்த்தனை.

பக்தஜன சமூகத்திற்கு ஆதாரமான வாசுதேவ புத்திரரைஅறிவோம் தியானிப்போம் அவர் எங்களைப் பிரேரணைசெய்க.

நரசிம்ம பிரார்த்தனை.

வஜ்ஜிரநகமும் தீட்சண்ய பல்லுமுடைய நாரசிம்மனை அறிவோம் தியானிப்போம் அவன் எங்களைப் பிரேரணை செய்க

சூரிய பிரார்த்தனை.

மூன்று லோகங்களிலும் பிரகாசத்தைச்செய்கிற சூரியனை யறிவோம் தியானிப்யோம் அவன் எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

அக்கினி பிரார்த்தனை.

தன்னிடத்திலே கொடுக்கப்பட்ட அவிசைத் தான் சாப்பிடாமல் இதர தேவதைகட்கு உத்தேசப்படி கொடுக்கிறவனும், சகல வைதிக காரியங்களில் இதமாயிருக்கிறவனுமாகிய அக்கினியை அறிவோம் தியானிக்கின்றோம் அவன் எங்களைப் பிரேரணை செய்க.

துர்க்கா பிரார்த்தனை.

காத்தியாயனியை அறிகிறோம் தியானிப்போம் அவள் எங்களைப்பிரேரணை செய்க.

மிருத்திகை மந்திரம்.

குதிரை இரதம் விஷ்ணு இவர்களின் பாத சம்பந்தத்தால் பரிசுத்தமான பூமியே! ஸ்னானகர்மத்தில் என்னுடைய சிரசால் தரிக்கப்பட்டவளாயும் பிரகாச ரூபியாயு மிருக்குநீ ஸ்னானத்தின் பொருட்டு ஜலத்திற்குப் போகுமென்னை அடிக்கடி இரட்சிப்பாயாக.

காமதேனுபோல பிரியமானவளாயும், கிருஷ்ணவர்ணமுள்ள அநேக கைகளுள்ளவராக அவதாரத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டாய். எந்தப்பாபம் என்னுற் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதை நாசம் செய், பரமாத்மாவால் பூமிரூபமாக ஸ்தாபிக்கப்பட் டிருக்கிறாய். எனக்குப் புஷ்டியைக் கொடு. என்பாபத்தை நாசஞ்செய் அதனுல் மோட்சத்தை யடைவேன்.

மணவழகு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அர்ச்சுனனும் பாண்டிய மரபும்.

தொகுதி 5. பகுதி 11. பக்கம் 257. தொடர்ச்சி.

மலையாளதேசத்துப் பெண்ணாகிய பவளக்கொடியைப் பார்த்தன் மணந்திருக்கிறானே, மலையாளத்தாருக்கும் பாண்டியப் பெயர் வந்திருக்க வேண்டுமே, அப்படி வந்ததாக ஏற்படவில்லையே.

ஆகையால், ஐயங்காரவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட "பாண்டு வமிசத்தவன் ஒருவனிடமிருந்து தோன்றியவர் யாவர் அவர் பாண்டியர்" என்னும் மேற்கோளானது வலியற்ற வெற்றுரையாயிற்று என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதே.

ஆனால் காத்தியாயனர் அப்படிக் கூறுவானேன் என்றால் அக்காலத்து ஆரியக்கவிகளின் தொழில் அது. தாழ்ந்திருந்த ஆரியர்களை உயர்த்தவேண்டியது அவசியமாய் விட்டது. அதை யுத்தேசித்தே ஆரியர்கள் தங்களுடைய கோத்திரப்பெயர் வகித்த ரிஷிகளின் மூலத்தைச் சொல்லக்கூடாதென்றும் சொல்லித் தமிழர்களாயிருந்து ஆரியமதத்தை அனுசரித்தவர்களுக்கும் அந்தக்கோத்திரப் பெயரை வைத்துப் பிறர் தங்களைப் பற்றிப் பேசாவண்ணம் கற்பனைசெய்து வந்தார்கள். ஆகையால், காத்தியாயனர் கூற்றுவேரற்று வீழ்ந்தது.

இனி ஐயங்காரவர்கள் மூன்று வேறுகாரணங்காட்டுகிறார். அவைகளை ஒவ்வொன்றாய் ஆராயலாம்.

1. பாண்டுவமிசமும் சந்திரகுலம், பாண்டியர்வமிசமும் சந்திரகுலம் இவ்வொற்றுமைபற்றி ஐயங்கார் அவர்கள் ஸ்தாபிக்கிறார்.

உடுக்கள், கிரகங்கள் இவைகளின் பெயரை வகிப்பது தமிழர்களுடைய வழக்கம். சூரியச்சோழன், சந்திரபாண்டியன், சுக்கிரகவுண்டன், ஞாயிறு கிழவன் முதலிய பெயர் வழக்கால் அறியலாம். ஆகையால் பாண்டிய வமிசத்தை முதல் முதல் ஸ்தாபித்தவனாகிய சந்திரபாண்டியன் பெயரால் ஏற்பட்டதே யொழிய வேறின்று.

தமிழர்களில் கோத்திரப் பெயர்கள் எல்லாம் அவ்வமிசத்தில் கியாதி பெற்ற ஒருவனுடைய பெயரே யொழிய வேறின்று. உதாரணமாக:—

1. சேர்க்கிழார் கோத்திரம்.
2. செய்யார்த்து வென்றான் கோத்திரம்.
3. ஏகம்பவாணன் கோத்திரம்.
4. சிவபூத இராயர் கோத்திரம்.
5. கரிசைகிழார் கோத்திரம்.

இப்படிப் பன்னீராயிரம் கோத்திரங்களும் அவைகளுக்கு மேலும் உள. ஆகையால் சந்திரகுலம் அக்குலத்து மூலபுருஷனான சந்திரபாண்டியனிலிருந்து ஏற்பட்டதே யொழிய வேறின்று.

2. வடநாட்டுச் சந்திரகுலத்தினரின் தலைநகருள் ஒன்றாகிய மதுரை என வழங்கப்படுவதால் என்று பிரமாணங்காட்டுகிறார்.

இது முற்றுந் தப்பு என்பதைக் காட்டுவோம்.

இராமயண காலத்தில் தான் ஆரியர்கள் தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்ற முயன்றது. அக்காலத்தில் பாண்டியஅரசர்களின் இராஜதானி **கபாடபுரம்** இலங்கைநாட்டில் இருந்தது. கபாடபுரம் அழிந்தது கடைசிப் பிரளயத்தில், அங்கே தான் இரண்டாம் சங்கம் இருந்தது. கடைசியாக ஏற்பட்ட பிரளயத்தின் பின் தான் கபாடபுரம் கடல் கொண்டொழிந்தது. இதற்கு முந்தின பிரளயத்திற்கு முந்தித்தான் முதற்சங்கம் இருந்தது. அது **தேன் மதுரையில்** நிறுவப்பட்டது. தென்மதுரை பாண்டியர்களுடைய இராஜதானி. தென்மதுரையில் பாண்டியர்கள் அரசுபுரியுங் காலத்தில் ஆரியர் தென்னாட்டிற்கு வரவேயில்லை யென்பது சரிதக்காரர் துணிபு. ஆகை

யால் இவ்வளவு பூர்வீககாலத்தில் "தென்மதுரை" என்னும்பெயர் எப்படி வந்தது. அப்போது வடநாட்டில் ஆரிய அரசாங்கம் இல்லையோ. இவை யிற்றினை யெல்லாம் ஐயங்காரவர்கள் அறியாதவரு மல்லர்.

ஐரோப்பிய பண்டிதராகிய மிஸ்டர் எலியட் என்பவர் கூறும் வண்ணம் 5 பிரளயங்கள் இவ்வுலகந்தோன்றின நாள் முதல் உண்டாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரளயத்துக்குப் பின்னிட்டும் தமிழர்கள் தெற்கே குமரி நாட்டிலிருந்து வடக்கே இமயமலை வரை குடியேற ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது தங்களுடைய முக்கியபட்டணத்தின் பெயரை அங்கங்கே பட்டணங்கள் புதிதாக ஸ்தாபித்துப் பெயரிட்டுக் கொண்டார்கள் இதனாலேயே வடக்கே இமயமலை வரைக்கும் பாண்டியர்கள் அரசாண்டார்கள் என்பது தேற்றம். மேலும் புராணப்படி பாண்டியர்கள் இமயமலை வரையில் அரசாண்டதாக ஏற்படுகிறது. ஆகையால் தென்மதுரையிலிருந்து வடமதுரை என்னும் பேர் உண்டாயிற்றே யொழிய வடமதுரையிலிருந்து மத்திய மதுரைப் பேர் (குலசேகர பாண்டியன் காலத்து ஏற்பட்ட தற்கால ஆலவாய் என்னும் மதுரை) உண்டாகவில்லை.

3. இனி மூன்றுவதாகிய ஆதாரத்தைச் சற்று ஆராயலாம்.

பாண்டுவின் புத்திரர்களுடைய வழியினர் என்பது தோன்றப் 'பருசவன்' எனப் பாண்டிய அரசர் பெயர் பெறுவதால் எனப் பிரமாணம் காட்டுகிறார்.

இது தவறான கொள்கையென்று முன்னமேயே கூறி யிருக்கின்றோம். ஆகையால் பருசவன் என்னும் பெயர்க்காரணம் அறியலாம்.

பாண்டியர்கள் இமயமலைவரைக்கும் அரசாண்டார்கள் என்பதைமுன்னமே கூறினும். ஆகையால் பாண்டியர்கள் பஞ்சநதி தீரமாகிய (பஞ்சாப், Punjob) மாகாணத்தையும் அரசாண்டவராதலால் அந்நதிகளின் பெயரால் 'பஞ்சவன்' என்னும் பெயராயிற்று.

• சேரனுக்குப் பொருநைத்துறைவன் என்றும் சோழனுக்குப் பொன்னித்துறைவன் என்றும் நதியால் பெயர் ஏற்பட்டதுபோல பாண்டியனுக்கும் வையையந்துறைவன், பொருநைத்துறைவன், குமரிச்சேர்ப்பன்; பஞ்சவன் என்னும் பெயர்கள் உண்டாயின.

இதுபோல மற்றப் பெயர்களையும் அடியில் வரும் அட்டவணையால் அறியலாம்:—

		சேரன்.	சோழன்.	பாண்டியன்.
1	மலையால்	கொல்லிவேந்தன், பொறைபன், மலையமான், மலையன் குட்டுவன், வானவன்	நேரிவெற்பன் நேரியன்	மலையவெற்பன் பொதியவெற்பன்
2	நதியால்	பொருநைத்துறைவன்	பொன்னித் துறைவன்	வையையந் துறைவன், பொருநைத் துறைவன், குமரிச்சேர்ப்பன், பஞ்சவன்
3	நாட்டால்	கொங்கன், குடகன் குடக்கோன், பூழியன்	புன்னாடன்	தமிழ்நாடன் தென்னவன் கன்னிநாடன்
4	நகரத்தால்	வஞ்சிவேந்தன்	கோழிவேந்தன்	கூடற்கோமான் கொற்கையாளி பூழியர்கோன்
5	கொடியால்	வில்லவன்	புலிக்கொடியோன்	மீனவன்
6	மாலையால்	போந்தின்றூரோன் பனந்தாரான்	ஆரங்கண்ணியோன்	வேம்பின்றூரோன்
7	வளப்பத்தால்	,,	வளவன்	செழியன்
8	இசையால்	,,	,,	வழுதி, பாண்டியன்
9	வணங்கும் கடவுளால்		சூரியன்	கௌரியன்

கௌரியன் என்னும் பெயர் பாண்டியர்களுக்குச் கௌரவ குலத்தார் சம்பந்தத்தால் வந்ததென ஐயங்கார் அவர்கள் சூசிப்பிக்கின்றூர். அப்படி அவர் கூறுவதற்கு ஆதாரம் ஒன்றும் காட்டிலர். கௌரவர் நூற்றுவர்களில் எவனும் அர்ச்சுனனைப் போலத் தமிழ்ப் பெண்களை மணந்ததாக பாரதமாவது மற்றய நூல்களாவது கூறவில்லை. ஆகையால் ஆரியாசாரப்படி பெயரைக்கொண்டு கதைகட்டினதாக ஏற்படுகிறது. பாண்டியர்களுக்கு எல்லாம் மீனாட்சியம்மன் குலதெய்வம் என்பதை திருவிளையாடற் புராணம் வாசித்த ஒவ்வொருவரும் அறிவர். ஆகையால், மீனாட்சி பெயராகிய 'கௌரி என்னும் பெயரை பாண்டியர்கள் சூடிக்கொண்டார்களே யொழிய வேறின்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம். (Registered)

சென்னை, 20-12-16.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ.. அவர்கட்கு,

ஐயா!

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் பதினோராவது வருடாந்த மகாஜனக் கூட்டம் நிகழும் 1916வரு டிசம்பர்மீ 29, 30, 31-ந்தேதிகளில் சென்னைத் திருமயிலை அம்பட்டன் வாராவதிக்கடுத்த பிள்ளையார் தோட்டத்தில் நடைபெறும். யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தினமுதலியார் அவர்கள் J.P. (Deputy Fiscal, Jaffna) அக்கிராசனராக வீற்றிருப்பார். தாங்கள் அக்காலங்களில் விஜயஞ்செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன். தங்களுக்கு ஒரு பிரவேசச் சீட்டு இதனுடன் அனுப்பியிருக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்: அடிமை,

கி. குப்புச்சாமி,

காரியதரிசி.

இனிப் பண்டிதர் சவரிராயர் Tamilian Antiquary Vol I No. 8-ல் என்ன கூறுகின்றார் என்பதைச் சற்றே கவனிப்பாம்.

1. குலசேகரன் மதுரையில் அரசாளவில்லை மணலூரில் அரசாண்டான் என்றும், ஆனால் அவன் கடம்பவனத்தில் சிவபெருமானுக்குக் கோவில் உண்டுபண்ணினான் என்றும் உக்கிரபாண்டியன் தான் தற்கால மதுரையை உண்டாக்கி அரசாண்டதாகவும் கூறுகின்றார்.

இது ஆலசிய மகாத்மியத்திற்கும் திருவிளையாடற் புராணத்திற்கும் முற்றும் விரோதம். இவ்விரண்டு புராணங்களையும் நிராகரித்து வேறு கூறினதற்கு ஆதாரங்காட்டிலர். ஆகையால் அவர்கூற்றை அறிஞர்கள் ஒவ்வார் என்பது தேற்றம்.

இரண்டாவது குலசேகர பாண்டியனுடைய மகனாகிய மலையத்துவச பாண்டியன்தான் சித்திரவாகன் என்றும், மலையத்துவசன் மகளாகிய தடாதகைப் பிராட்டிதான் சித்திராங்கதையாகிய அல்லி யென்றும், சோமசுந்தரக் கடவுள்தான் அர்ச்சுனன் என்றும், தடாதகைப் பிராட்டியின் திருக்குமாரனாகிய உக்கிரபாண்டியனே பப்புருவாகன் என்றும் வாய் கூசாது வரைந்துள்ளார். ஆனால் ஆதாரங்காட்டிலர். இவருக்கு இருந்த தைரியந்தான் என்னேயோ அறிகிலேன். பண்டிதர் என்று பெயர்படைத்தவர்கள் வாய்க்கு வந்தவாறுகூறலாம் என்றசட்டம் எங்கே இருக்கிறதோ அதுவும் அறிகிலேன்.

மலையத்துவச பாண்டியன் இறந்தபிற்பாடு தடாதகைப்பிராட்டியார் பட்டத்திற்கு வந்து திக்கு விஜயம் செய்தகாலத்தில் சோமசுந்தர பாண்டியரை மணந்ததாக ஏற்படுகிறது.

மேலும் தடாதகைப் பிராட்டியார் காலம் இராமாயண காலத்தவனாகிய அனந்தகுண பாண்டியனுக்கு ஏழுதலை முறைகளுக்கு முந்தி சித்திரவாகனுடைய காலம் பாரதகாலம். அப்படியிருக்க தடாதகைப் பிராட்டியார் சித்திரவாகன் மகள் என்பது எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதை அறிஞர்கள் கவனிக்க வேண்டுகின்றேன்.

மேலும் வில்லிபாரதம் கர்னபருவம் 17-ம் போர்ச் சருக்கம் 196-ம் பாட்டில்

"போன வப்புரவித்தாமா புரிந்துபோர் தொடங்குங்காலை
சேனைகள் நான்கினோடும் சித்திரவாக னென்னும்
மீனவன் வழுதி மாறன் வெண்மதி மரபில் வந்தோன்."

சித்திரவாகன் பாரத யுத்தத்தில் பார்த்தனுக்கு சகாயமாக யுத்தஞ் செய்ததாக ஏற்படுகிறது. மலையத்துவசன் மருமகனைக் கண்ணாலேயே பார்க்கவில்லையே. இறந்துபோன மலையத்துவசனே சித்திரவாகன் என்னும் பெயரோடு பாரதயுத்தத்தில் சண்டைசெய்தது. இது நன்றாயிருக்கிறது!! இது நகுதற்கிடமே யொழிய வேறின்று.

இராமாயண காலத்திற்கு முந்தின மலையத்துவச பாண்டியனையும் இராமாயண காலத்துக்கு 3000 வருடங்கள் பின்னிட்ட பாரதகாலத்தவனாகிய சித்திரவாகனையும் ஒன்று என்பது காலத்தால் தவறு.

தடாதகைப்பிராட்டியார் கல்லியாணத்திற்கு முன்னமேயே இறந்துபோன மலையத்துவசனைப் பாரதகாலத்தில் அர்ச்சுனனுடன் சண்டைசெய்த சித்திரவாகன் என்று கூறுவது பொருளால் தவறு.

ஆகையால், காத்தியாயனரும், ஸ்ரீமத் இராகவ ஐயங்கார் அவர்களும் ஸ்ரீமான் பண்டிதர் சவரிராயரும் கூறும் மாற்றம் வலியற்றது என்பதை இதனால் அறிவிக்கலானேன்.

முற்றும்.

துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார்.

வேண்டுகோள்.

இலக்கியங்கண்ட பெரியீர்?

அடியிற்குறித்த பத்திரிகை அச்சிட்டு வழங்குவதாயினும் எளிதிலே விளங்காமையால், 'சித்தாந்தம்' எனும் பத்திரிகையில் வெளிவரின் தூய தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்த பலரும் படித்து எல்லார்க்கும் விளங்குமாறு மிக எளியநடையில் சொற்றொடரைப்பிரித்துப் பொருள்விளக்குவார்கள் என்று எண்ணி வெளியிடலானேன். அன்புகூர்ந்து விளக்கஞ் செய்வீராக.

யோ. கந்தசாமி B. A.

இலக்கண வியனடை வழக்கப்பாடுறுத்துவிக்கும்

பத்திரிகை.

உணர்ந்தோரானியல் வகையவின்ன வென்றவற்றிற் பின் மொழிமதிக்கு முன்மொழிமறைக்கு முதலீறுவிளங்க முடிப்பதாயபின் மொழியடைசார் முன்மொழிஞாங்கர் விளங்கிய ஞானிகட்கு.

பொய்யற் கெதிர்சார்புற்ற மூலியொன்று வளைத்து வணக்கஞ்செய்த ககனநீரெழிலென்றும் வான்வழங்கு பண்ணிகாரமென்றும் நாகச்சுட்டு மீனென்றும் வேறு குறிப்பதொன்று.

அண்மைச்சுட்டடுத்த வேழாவதன்பொருண்மை யும்மையடுத்த பல்லோர்வினைப் பெயர்ப் பொருள் குறிஞ்சியிறைச்சிப் பொருளொன்றனோடு புணர்ப.

செய்மைச்சுட்டடுத் தவத்திறத்தியல்யாது.

இரண்டனுருபொடு புணர்ந்த தன்மைப்பன்மையாறுவதன் பொருட்டாக்கினார்க்குய்த்தகற் பியலதிகரிப்பின் வருந்தலைமகட்பெயரவிரண்டனோடிரண்டேகக்கழிவிலைப் பெயரவுமாகாரவீற்று முதனிலைத் தனிவினைச் செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தனவாகக் கலம்பகச் செய்யுளுறுப்பாற் சிறத்தும்.

இருவகைமுதற் பொருளொன்றன் பாகுபாட்டுறுப்பிற்குறித்த வைம்பெரும்பூதத்தோர் விசேடணத்தெதிர்மறை நடுக்குறையியற் சொற்பெயரவுயிர்ப்பெயராக வெதிர்காலங் குறித்து நின்றது.

சிலவினைச்சார்வான் விலங்குகூடிய வரைவில் வெளியாம்.

இதனோடீரிருவகைப்பட்ட வோர்சார்புதுநிலஞ் செலவுய்த்தனம்.

வேண்டுழி வேண்டியாங்குய்க்க. மற்றையபின்னர் வரைதும்.

இற்றேவிசும்பிற்கணைச்சலம்.

இங்ஙனம்
நங்கோச்சோழன் வீரமணிச்
குடியார் திருவாணைப்படிக்கு
அடிமை
தொழுவூர். வேலாயுதம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தானகுரவர்.

சித்தாந்த பத்திராசிரியரவர்களுக்கு:—

ஐய,

சைவசமயத்தில் சந்தான குரவர்களெனப்படுவார் திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டதேவரும், திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரும், திருப்பெண்ணாகடத்து மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியரும், கொற்றவன் குடி உமாபதிசிவாசாரியருமன்றே? இவர்க்கு முன்னும் பின்னும் ஆசாரியர் பலர் இருப்பினும் உலகத்தில் சந்தானாசாரியரென்று பலராலுங் கொண் டாடப்படுபவர் இந்நால்வருமே யாவர். இதற்கு வேறுசாட்சி வேண்டிய தில்லையாயினும் சில கூறுவேன். திருவாரூர்ச் சுவாமிநாத தேசிகரென்ப வரியற்றிய சந்தானாசாரிய புராண சங்கிரகத்தில் கூறப்படுவது இந்நால் வருடைய சரிதமேயாகும். காஞ்சிப்புராணத்தின் முகத்தில் சிவஞான யோகிகள் வரலாறெழுதிய இராமநாதபுரம் இராமசுவாமிப் பிள்ளையும் திருக்கைலாச பரம்பரை ஆசாரியர்களாக இந்நால்வரையுமே முதலிலெடுத் துக் கூறுகின்றனர். இந்நால்வருள் ஒருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியரும் தாமியற்றிய சிவப்பிரகாசத்துள்

"தேவர்பிரான் வளர்கயிலைக் காவல்பூண்ட
திருநந்தியவர் கணத்தோர் செல்வர்பரசிற்
பாவியசத் தியஞான தரிசனிக ளடிசேர்
பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியாம் வெண்ணெய்
மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலான்மாறு
விரவுபுக ழருணந்தி விறலார் செல்வத்
தாவிலருண் மறைஞான சம்பந்த ரிவரிச்
சந்தானத் தெமையாளுந் தன்மையோரே"

என்று தமக்கு முன்னிருந்த மெய்கண்ட தேவர் முதலிய மூவரையும் சந்தான குரவரென்றனர்.

இங்ஙனமாகவும் சிற்றம்பல நாடிகள் மாணாக்கராகிய தத்துவப் பிரகாச சுவாமிகளென்பவர் தாமியற்றிய தத்துவப் பிரகாசத்தில் சந்தான குரவர் வணக்கம் கூறுமிடத்து

"நந்தி சனற்குமரன் சத்தியஞானி யடிசேர்
நாதனும் பரஞ்சோதி மெய்கண்ட தேவன்
முந்து சண்பையர் தலைவன் கொற்றவன் குடியே
முதுபதியா முமாபதி யிம்மூன்றமையிலே யாண்ட
செந்திருவின் பயன் சிற்றம்பல நாடிஞன் மெய்ச்
சிவஞான வடிவான திருமேனி யடைவாய்த்
தந்தவிவர் சந்தான குரவரிவர் மலர்த்தாள்
தப்பாம லென்மனத்தி லொப்பாக வைப்பாம்"

என்று உமாபதிசிவாசாரியருக்குக் குருவாகிய திருப்பெண்ணாகடத்து மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியரை நீக்கியும் உமாபதி சிவாசாரியருக்குப் பின் வந்தவரும் தமக்குக் குருவுமாகிய சிற்றம்பல நாடிகளைச் சேர்த்தும் துதி சொல்லினர். சிற்றம்பல நாடிகள் மெய்கண்டதேவர் சந்தானத்தில் வந்தவராதலால் அவரைச் சேர்த்ததில் குற்றமுளதாகக் காணவில்லை; மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியரை நீக்கினது யாதுகாரணத்தால் என்பது விளங்கவில்லை. பத்திராசிரியரே, நீங்களாவது உங்கள் பத்திரிகையை வாசிக்கும் மற்றைய சித்தாந்திகளாவது அன்புகூர்ந்து எனக்கு நிகழ்ந்த இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பீர்களென்று உங்களிருதிறத்தாரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த விஷயத்தில் இன்னுமொரு சந்தேகமெனக்குண்டு. அஃதென்னெனில், கூறுவேன்: மேலெடுத்துக்காட்டிய 'நந்தி சனற்குமாரன்' என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுளில் தத்துவப்பிரகாசர் அருணந்தி சிவாசாரியரைச் 'சண்பையர் தலைவர்' என்கின்றனர். இப்பாட்டில் மாத்திர மன்று,

"நற்பொருளாம் பரன்பாலி னந்தியரு ணாலும்
நல்வழியா மெய்கண்டான் சண்பையர்த நாதன்
அற்புதமா முமாபதிதா மிவருரைத்த நூலும்
ஆகமத்தி னுட்பொருளு மளப்பில் பரசமயத்

புற்புதமா நிலையில் பொரு ளனைத்தும் பார்த்துப்
பொருண்மைப் பாலறியாத மருண்மைப் பாலுடையேன்
சொற்பொருளாற் றத்துவப் பிரகாசமெனச் சொன்னேன்
சொல்லிரவி யொளியை மின்மினிதொடரு நெறியே"

என்று தமது நூல்வந்தவழியும் நூற்பெயருங் கூறுமிடத்தும் அரு ணந்தி சிவாசாரியரைச் "சண்பையர் நாதன்" என்கின்றனர். சண்பைய நாதன் என்பது சண்பை நகரத்தார்க்குத் தலைவன் என்று பொருள்படும் சண்பை நகரமென்பது சீகாழி. அருணந்தி சிவாசாரியார் சீகாழியிற் பிற தவரென்றாவது சீகாழியைச் சார்ந்தவ ரென்றாவது வேறெங்குஞ் சொ ல்லப்படவில்லையே. அவருடையவூர் திருத்துறையூரன்றோ?

இன்னு மொன்று. சிற்றம்பல நாடிகளைப் பலரும் திருவெண்ணெ நல்லூர் மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கரென்பர். மேற்கூறிய சந்தானசாரி புராணசங்கிரக முடையாரும் மெய்கண்டதேவர் புராணத்தில்,

"மெய்புணர்ந்தார் புகழுமரு ணந்தியோடு
மேவதிகை மனவாசகங் கடந்தார்
பொய்யகல் சிற்றம்பலநாடிகண் முன்னாகப்
புகழுறு மாணாக்கர் நாற்பத்தொன் பதின்மர்
மையகலும் பரிபாக நன்குணர்ந்து
மன்னுசிவ தீக்கைமுறை மருவச்செய்து
தெய்வவருண்மே விடமுப்பொரு ளுணர்த்திச்
சின்மயராந் தன்மையினைச் செய்துபின்னர்"

எனச் சிற்றம்பல நாடிகளை மெய்கண்ட தேவருக்கு மாணாக்கராக வர். ஆயினும் மேலெடுத்துக் காட்டிய "நந்திசனற் குமரன்" என்ற றொடக்கத்துத் தத்துவப் பிரகாசச் செய்யுள், சிற்றம்பல நாடிகள் நே மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கரல்லரென்றும் அம்மெய்கண்ட தேவர் சந் னத்தில் உமாபதி சிவாசாரியருக்குப் பின் பல்தலை முறைகழித்து வந் ரென்றும் நன்குதெரிக்கும். இவ்விருகூற்றில் சிற்றம்பலநாடிகளோடொ காலத்திருந்தவராகிய தத்துவப்பிரகாசர் கூற்றன்றிப் பல நூற்றாண் களுக்குப் பின் வந்த சந்தானசாரியர் புராணசங்கிரக முடையார் கூற் கொள்ளத்தக்கதன்று.

தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனடியார் சிறப்பும் அடியவர் பூஜாபலனும்.

தொகுதி 5. பகுதி 11. பக்கம் 264. தொடர்ச்சி.

உலகத்தில் அரசனாயிருப்பவனுக்கு அவனருகிலிருக்கும் மந்திரி முதலானோர் பிரீதியுண்டுசெய்து பிறர் பிரீதிசெய்யாததுபோல், தியானயோகஞ்செய்தவர்கள் சிவபெருமானுக்குப் பிரியவான்களாய்க் கர்மயாகஞ் செய்தவர்கள் பிரியவான்களாகமாட்டார்கள். யானையின் தந்தங்களில் உள்ளே யிருப்பவை அறுக்கப்படாமற் சுகமா யிருப்பவையும் வெளியே தோன்றுபவை அடிக்கடி அறுபட்டுக் கஷ்டமடைவனவும்போல, சிவபெருமானை அந்தரங்கமான தியானயாகத்தாற் பக்திசெய்பவர்கள் சுகமடைபவர்களாகவும் புறம்பே கர்மயாகத்தாற் பக்திசெய்பவர்கள் கஷ்டமடைபவர்களாகவுங் கொள்ளவேண்டும். ஆதலின் தியான யோகத்தால் மனத்துக்கு மாத்திரம் விஷயமாகவும் மகத்துவமுடையதுமான ஞானமுண்டாகும். அவ்வகைய தியானயோகத்தை அறிவுள்ள புருஷன் அப்பொழுதுஞ் சிவார்ச்சனையாகச் செய்யவேண்டியது. ஆனால் கர்மயாகத்தாற் பலனில்லையோ எனக்கேட்பாயாயின், கர்மயாகத்தாலும் பயனுள்ளது. அஃதெங்ஙனமெனில், யானையைப் பிடிக்கவேண்டியவன் தன்னிடத்தில் நெடுநாளாகப் பழகிவந்த ஒரு யானையை உடன்கொண்டு வனத்தை யடைந்து ஆங்குப்பல யானைகளுடன் போர்செயது கொண்டிருக்கும் யானையைத் தன் யானையாற் பிடித்துக்கொண்டு வருமாறு, அடைதற்கரிய ஞானயாகத்தைத் தான் நெடுநாள் பழகிவந்த கர்மயாகத்தினாலேயே யடையவேண்டியது. ஆகாயத்திற் பறக்க விரும்பும் பறவையானது தன் ஒரு சிறகினாற் சாத்தியப்படாது இரண்டு சிறகுகளாலும் பறக்குமாறு, சிவசாயுச்சியத்தை யடைய வேண்டியவன் கர்மயாகத்தால் அடைந்த தியானயாக வுதவியாலடையவேண்டியது என்றும் பெரியோர்சிலர் சொல்லுவர். [illegible]

காலம் சிவபெருமானைத் தியானயாகத்தால் அர்ச்சித்தவன் பெறும்பேறு இத்தன்மையதென்று அளவிட்டுச் சொல்ல ஒருவருக்குந் தரமன்று. தியானயாகஞ்செய்ய யத்தனித்தவனுக்குத் தெய்வீகமாக அநேக விக்கினங்கள் சம்பவித்தபோதிலும், சிரத்தையும் குருபக்தியுமட்டும் உண்டாயிருப்பதுபற்றி, உருத்திரலோகத்தை யடைந்து ஆங்குள்ள சகல சுகங்களையு மநுபவித்து யோகிகளது புனிதமான குலத்தில் ஜனித்து ஞானயாகம் பெற்றுச் சமுசார விரக்தியடைவான். அதமம் மத்திமம் உத்தமமெனச் சிரத்தையானது முத்திறப்படும். ஞானயோகமானது மூன்றுஜனனங்களிலுங் கைகூடப்பெறுதவனுக்கு அசிரத்தையுண்டென்று கொள்ளவேண்டும். பக்தியோடு சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்வோன் விரதத்தாலுந் தவத்தாலுங் கோரத்தக்கவையாவும், பெற்று ஞானமடைந்து நித்யமான மோக்ஷசுகத்தை யடைவான்.

கர்மயாகஞ் செய்வோருக்கு ஒருதரம் தானஞ்செய்தால், சாதாரணமான வேதியருக்குப் பத்துஜனனங்களில் தானஞ்செய்த பலனும், தபோநிஷ்டர்களுக்குத் தானஞ்செய்தால் நூறு ஜனனங்களில் தானஞ்செய்த பலனும், கர்மயாக தபோயோகமுடையவருக்குத் தானஞ்செய்தால் ஆயிரஞ்சனனங்களிற் செய்தபலனும், சிவபக்தர்களான தியானயாக முடையவருக்குத் தானஞ் செய்தால் லக்ஷ ஜனனங்களிற் செய்த பலனும் உண்டாகி, அது அற்பதானமாயினும் எக்காலமும் பலனளிக்கத்தக்கதாக முடியும். இதில் தேசம் காலம் விதி சிரத்தை முதலியவற்றூற் சற்பாத்திரமான சிவபக்தனுக்கு அற்பமாயினும் விசேஷமாயினுஞ் சக்திக்கேற்பச் செய்த தானமானது அக்ஷயமான பதவியைக்கொடுக்கும். தேசகாலங்களைக் கவனித்து விதிப்படி சிரத்தையோடு சத்பாத்திரனுக்குத் தானஞ்செய்தவனும், ஹோமஞ்செய்தவனும் அக்ஷயமான பலனடைவதிற் சிறிதும் ஐயமின்று. ஞானமாகிய ஜலத்தால் புனிதமாக்கப்பட்ட மனத்துடன் ஆசாரம் வமிசம் விபூதிதாரணம் முதலியனவுடையவன் சற்பாத்திர சிரேஷ்டனும், தானஞ்செய்தவனது கோரிக்கைகளைக் குறைவறக் கொடுக்கவல்லவனு மாவான். ஞானமின்மையாகிய நுரையையுடைய சமுசாரமாகிய சாகரத்தில், ஞானமாகிய தெப்பத்தால் தாண்டித் தன்னுடன் பலரையுந் தாண்டச் செய்கிறவனும், பெரும்பாவமாகிய சமுத்திரத்தை ஞானமாகிய படகினுற் கரைகண்டு பலரையுந் தன்னுடன் வரச்செய்து அவர்களால் எண்ணிறந்தவர்களையுங் கரைகாணச் செய்விக்கிறவனும், உத்தமபாத்திரமாவர். சிவயோகி [illegible]னவர் வீட்டில் ஒருவேளை பிக்ஷை யேற்கின்றுரேறு அவனுடைய

வமிசத்திலிருப்பவர்கள் யாவரையும் முக்திக்கனுப்புவான். யாகத்தினாலும் தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றினாலும் உண்டாகும் பலன்களெல்லாம் சிவ பக்தர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்தவனாலேயே உண்டாகும். சாந்தமும் சிவத்தியானமுமுடைய ஞானவானுக்குச் சிரத்தையுடன் ஒருமுறை அன்ன மளித்தவன் தன்பாவங்களை யெல்லாம் அப்பொழுதே ஒழித்து இஷ்டகா மியங்களை யெல்லாங் குறைவின்றி யடைவான்.

பிதுர்க்களை யுத்தேசித்துச் சிரார்த்தகாலங்களிற் சிவபக்தர்களுக்கு அன்னமளித்தவன் தன் குலத்தவர்களைப் பதினொரு தலைமுறை வரையில் உடன்கொண்டு சிவலோகமடைவான். போஜனகாலத்தில் சிவா! சங்கரா! என்று பகவன் நாமத்யானஞ் செய்தவன் புசித்த உணவுகளெல்லாம் சிவ ப்ரீதியாய்ப் பலனை யுண்டுசெய்யும். சாஸ்திரோக்தப்படி சிவநிவேதனஞ் செய்து, அக்கினிகாரியம் (வைசுதேவம்) முடித்துத் தன் குருபாகத்தைக் குருவிற்குக் கொடுத்து அங்குவந்த பிராமண அதிதிகளுக்கும் அன்னமளித் துப்பின்னர் புசிக்கவேண்டும். அல்லாதவன் அன்னம்புசித்தவ னாகாது சமஸ்த பாவங்களையும் பக்ஷித்தவனாவான். அஃதெங்ஙன மெனில் கிருஷி வ்ருத்தி வர்த்தகம் கோபம் ஸம்மார்ஜனம் முதலியவற்றாற் பலவிதமான பாவங்கள் புருஷருக்கு விருத்தியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்பாவங் களின் விருத்தியால் ஸம்மார்ஜனம் அஞ்சனம் தோயம் அக்கினிகுண்டம் நிபேஷணமென்னும் பஞ்சஸூநங்கள் எப்பொழுதுங் கிரகஸ்தர்களை ஆச் சிரயித்தே யிருக்கின்றன. தான் புசிக்கும் பக்குவான்னங்கள் யாவும் சிவ அக்னி குரு அதிதிகளுக்கு நிவேதித்துப் புசித்தால் இப்பஞ்ச ஸூநங்களும் இதரமான அநேகபாவங்களும் இல்வாழ்வோரை யடையமாட்டா. ஆத லின் அவ்வுணவினைச் சிவாதிகளுக்கு ஆராதித்தே புசிக்கவேண்டும். சிவ அக்கினி குரு முதலியவர்க்கு எத்தனை பறிக்கை நிவேதிக்கின்றார்களோ அத்தனையாயிர வருஷங்கள் சிவபுரத்தில் வசித்திருப்பார்கள். நெய் பக்ஷி யங்கள் அன்னம் இவற்றை நிவேதித்தவன் நூறுபங்கு விசேஷ பலனை யடைவான். சாஷ்டிகோதன நிவேதனஞ்செய்தவன் ஆயிரம்பங்கு பலனை யுறுவான். சுகந்தமான சாலியரிசியாற் சமைத்த அன்னத்தை நிவேதித் தவன் முற்கூறியதிலும் பத்துப்பங்கு பலனை யடைவான். செஞ்சாலி யன்னம்படைத்தவன் முற்கூறியதிலும் பத்துப்பங்குபலனைப் பெறுவான், கமலசாலியன்னம் நிவேதித்தவன் லக்ஷக்கணக்கான பலன் பெறுவான். இவ்வாறு ஒன்றற்கொன்று விசேஷ பலன் கொடுக்கத் தக்கவை. நல்ல பதார்த்தங்களோடு கூட்டி அன்னம்படைத்தவன் புண்ணிய விருத்தி

வான். க்ஷீரான்ன நிவேதனத்தால் பத்துப்பங்கு விசேஷபலன் கைகூடும். தயிர் சர்க்கரை கூட்டிய அன்ன நிவேதனத்தால் முந்தியதிலும் பத்துப் பங்கு அதிகபலன் வரும். நல்லசுவையும் குளிர்ச்சியும் பச்சைக் கர்ப்பூர முதலியவற்றின் மணமுமுடைய அறுச்சுவையோடு கூடிய அன்னம்படைத் தவன் பத்துக்கோடிபங்கு விசேஷ புண்ணியத்தை யடைவான். நெய் யாற்செய்த அதிரசங்களைப் படைத்தவன் பெறும் புண்ணியத்தைப் பெறு வான். இப்படி உருசியுடையதும் நெய்யாற்செய்ததும் மணமுடையது மாகிய இவற்றைப்பக்தியுடன் சிவ அக்னி குரு பந்துக்களுக்குச் சமர்ப்பித் துப் பின்னர்தான் புசித்தவளவில் அக்ஷயமான பலனையடைவான். சிவ யோகிகளைப் பிதுர்தினத்தில் வருவித்து இப்படிச் சுவையோடு கூடிய உணவைப் பக்திபூர்வமாக அவர்களுக்குப் படைத்தவன் தன் பிதுர்க்கள் செய்த பாவங்களை நீக்கிச் சுவர்க்கலோக மடைவிப்பன். வஸ்திரம் அன் னம் பான முதலியவற்றைச் சிவயோகிகளுக்குச் சிரத்தையுடன் ஒருமுறை யாவது கொடுத்துப் பூஜைசெய்தவன் அப்பொழுதே பிரம விஷ்ணு ருத் திரர்களைப் பூஜித்தபலனை யடைவான். சிரார்த்த தினத்திற் சிவாராதனை செய்து சிவயோகிகளைப் பிக்ஷைகொள்ளும்படி விளித்த பொழுதே அவ னுடைய பிதுர்க்கள் ஆனந்தித்து நடனஞ் செய்தும் கானஞ்செய்தும் அவனை ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

விபூதியை உத்தூளனஞ் செய்துகொண்டு உருத்திராக்ஷ மணிமாலை யணிந்து சிவாதி நாமங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு சிவயோகி யொருவன் வந்து வாயிலினின்றவுடனே, அவ்வீட்டிற்குத் தனதானிய சம்பத்துகள் சேரும். உத்தமமான சொர்க்கபதவியு முண்டாகும். ஆதலின், அதிதி வருவதுணர்ந்தவன் அவனை அஞ்சலியஸ்தனா யெதிர்கொண்டு அழைத்து வந்து சக்திக்கேற்றபடி பக்தியுடன் அன்னபானாதிகளால் அவனைத்திருப்தி செய்யவேண்டும். அவ்வதிதி தேஜோரூப முடையவனாயினும் விரூபியாயி னும் மலினனாயினும் மலினவஸ்திர முடையவனாயினும் அவன் இவ்வகை யினனென்று விசாரியாமல் இவன் சிவயோகியே யென்று "உள்ளத்திற் கொண்டு உபசரிக்கவேண்டும்.

பா. கண்ணப்ப முதலியார்.